

RØD UNGDOM

***bekjemp
imperialismen!***

Dette heftet er laget av en gruppe SUF(m-l)-medlemmer på oppdrag av Sentralkomiteen. Hftet har til oppgave å danne utgangspunkt for *studier og diskusjon* om noen viktige spørsmål i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Heftene er ikke gått igjennom og godkjent av Sentralkomiteen i detalj. Er det saker du mener er uriktige eller kan gjøres bedre, så send kritikk til SUF(m-l), Boks 33 – Tåsen, Oslo 8.

bekjemp imperialismen !

HVORFOR KRIG?

Det høyste ønsket mange har, er at verden blir fri for krig, og de lidelsene og den nøden som den påfører folk. »Make love – not war», er *ett* uttrykk for antikrigsstemningen blant mange. Men hvorfor er det krig i verden, og hvordan oppnå varig fred for verdens folk? For å kunne fri seg fra avmakt overfor krigen eller vikelighetsflukt inn i sin egen sjel, er det viktig å få kunnskap om *imperialismen*.¹ I dette heftet vil vi gjennom en undersøkelse av sentrale kriger i vårt

århundre forsøke å klargjøre at kriger ikke starter ved feilgrep, men ut fra konkrete og lovmessige årsaker. Vi mener det er imperialistene som i sin rovgriskhet bruker våpenmakt for å få sin vilje.

1. VERDENSKRIG

På skolen lærer vi at skuddet i Sarajevo utløste 1.verdenskrig. La oss se på situasjonen i verden på det tidspunktet: England, Nederland, Frankrike, Italia, Belgia og Portugal var i besittelse av en mengde *kolonier* som ga dem tilførsel på

råstoffer, og *markeder* for vareproduksjonen sin.

Tyskland med sine magre kolonier og en stadig voksende industri, var avhengig av nye markeder og økt råstofftilførsel. I de andre Europalandenenes kolonier fikk de ikke innpass. Tysklands herskere så bare en løsning på problemene, nemlig å bruke militærmakt for å vinne nye interesseområder.

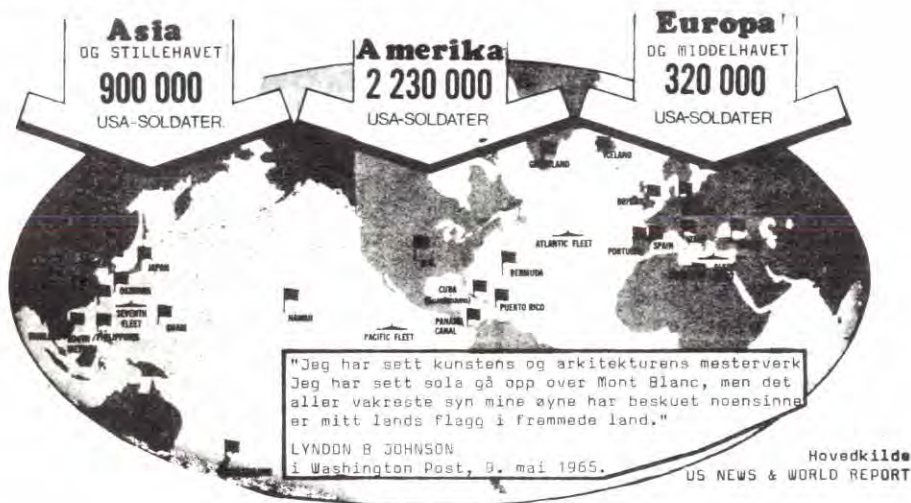
2. VERDENSKRIG

Om 2. verdenskrig lærer vi at den var en gal manns verk. Men det som skjedde, var at Tyskland hadde hatt en enorm oppbygging av industrien sin. Med en så stor produksjon, fikk de ikke solgt nok varer i Tyskland og trengte dessuten stadig mer råvarer til produksjonen, f.eks. olje. Siden storparten av verdens oljeforekomster var i Nord-Afrika og

rundt Svartehavet, forklarer det tyskernes veldige offensiv² i disse områdene. Det var en kamp om kontrollen over oljeforekomstene. Hitler sa selv at Tyskland trengte »Lebensraum» — livsrom. Han mente ikke at de trengte bosteder for tyskere, men markeder og råstofftilførsel. Dette resulterte i nok *en imperialistisk krig*.

USA-IMPERIALISMEN BLIR MEKTIGST

Mens de andre imperialistiske kolonimaktene utmattet hverandre med innbyrdes kriger, vokste USA seg stadig sterkere. De imperialistiske maktene utvikler seg ujamt. Innbyrdes kriger er en av årsakene. Før 1. og 2. verdenskrig var England den sterkeste imperialistiske makten. Men i og med krigene måtte England låne store summer bl. a. for å

USA-imperialismen finnes på alle verdenshav og i alle verdensdeler. USA hadde i 1969 stasjonert 1 517 000 soldater utenlands, fordelt på 3600 baser. På kartet ser vi avmerket de landa der det er stasjonert USA-tropper. Kostnadene for denne imperialistiske krigsmaksinen er enorme: USAs militærbudsjett for 1969 var på 550 000 000 000 kr. Bare Vietnamkrigen kostet offisielt 140 000 000 000 kr.

kjøpe våpen, og ble sterkt økonomisk avhengig av USA. I koloniene til England reiste folket seg til opprør mot engelsk undertrykking og for selvstendighet. England ble en 2. klasses makt. USA derimot stod som verdens suverent største imperialistiske makt. Storkapitalen i USA kontrollerte 60 % av verdens ressurser og utnyttet dem naturligvis til egen fordel. Samtidig utgjorde USAs befolkning bare 6 % av hele verdens folkemengde. For å bevare kontrollen over disse ressursene opprettholder USA et nett av 1000 militærbaser og anlegg verden rundt. Den amerikanske marine patruljerer Middelhavet, Atlanterhavet, Det indiske Hav og Stillehavet. Central Intelligence Agency (den hemmelige etterretningstjenesten) CIA, har 200 000 agenter og et budsjett som er 15 ganger større enn for de som USA har ansatt i ambassader og annen tjeneste utenlands.

Dette voldsapparatet³ har vært innblandet i kriger og konflikter i et titalls land etter 2. verdenskrig. Hellas, Indonesia, Indo-Kina, Korea, Iran, Guatemala,

Midt-Østen, Kongo, Panama, Kuba og Den Dominikanske Republikk er bare noen eksempler.

HVORFOR FRIGJØRINGSKRIG MOT IMPERIALISTISK UNDERTRYKKELSE

Hvem er det imperialistenes voldsapparat retter seg mot? Sjølsagt mot folkene i de landa som de vil utnytte. Folkene i disse landa fører kampen mot imperialismen gjennom *frigjøringskriger*.

Vo Cong Trung er ansvarlig for den politiske og militære virksomheten i ungdomsorganisasjonen til frigjøringsfronten (FNL) i Sør-Vietnam. Da han besøkte Sverige fortalte han: »Jeg kommer opprinnelig fra en bondefamilie i en by i Mekongdeltaet. Jeg begynte å delta i revolusjonen da jeg sluttet på skolen og siden da har jeg deltatt i kampen. Det var i 1945 og jeg var 18 år. Jeg forsto hvor fint det er å leve, men det måtte det bli for alle mennesker. Jeg forsto det fordi jeg hadde opplevd vanskeligere tider, under den franske kolonialismens utbytting og undertrykking. Da fantes det

Fra Vietnams jungel. Disse jentene er til daglig bønder, men deltar i de militære kampene når det er nødvendig.

ikke noe som var verdt å kalles liv. Franskmennenes hensikt var å suge ut vårt blod, vårt folk. De tok våre rikdommer. Hvert gummitre på plantasjene kostet oss ett liv. Franskmennene måtte ha innfødt arbeidskraft for å rydde skogen og plante gummitrær, for å passe dem, og utvinne gummien. Det førte til at vårt folk døde av svakhet, av underernæring.»

Amerikansk krig er ødelegging av naturen, konsentrasjonsleire, terrorbombing og tortur. Amerikansk krig er å gjøre hver dag til et helvete for vietnameserne for å tvinge dem i kne.

Tidligere sersjant R. Ray var i Vietnam i 9 måneder: »Jeg drepte en ung pike der. Og jeg vet for eksempel om en landsby som jeg sa skulle angripes med napalm. Jeg tror jeg kommer til å stå til ansvar for disse tingene når jeg dør. Har De noen gang sett hvordan napalm virker? Selv om den ikke dreper en, blir man lemlestet for livet. Hvis man får litt napalm på kinnet brenner den bort hele kinnet. Får man hvit fosfor på seg, kan man ikke få slukket den.

Man ser noen av sine beste venner, unge gutter, noen av dem burde ikke ha vært i hæren en gang. Man ser dem dø. Unge gutter. Man blir rasende, vanvittig rasende. Senere kommer man til en landsby, man ser en gammel mann med krykker, hjemmelagde krykker, han kan nesten ikke gå og han ser oss komme og likevel forsøker han å komme seg unna. Barna skriker og springer sin vei for oss. De er vettskremte for oss. Man blir kvalm og dårlig. Man setter seg rett med og sier. »Hva har jeg gjort?»

President Eisenhower uttrykte sine ønskemål i bl. a. Vietnam slik (1953): »Sett at vi tapte Indo-Kina, ville halvøya, den siste landstripa der, neppe la seg

forsvare. Det ville bli slutt på de leveranser av tinn og tungsten som vi setter så stor pris på i dette området. På den billigste måten forsøker vi å hindre noe som ville få de mest alvorlige konsekvenser⁴ for USAs sikkerhet, for vår makt og vår evne til å få visse ting vi ønsker fra rikdommene i det Indo-Kinesiske området og Sør-Øst-Asia.» Hva Eisenhower ikke nevnte, er at til disse rikdommene hører 90 % av verdens rågummi, 60 % av alt tinn, 80 % av kokoskjerner og kokosnøttolje. Dertil betydelige kvantum sukker, te, kaffe, tobakk, sisal, frukt, krydder, jernmalm og bauxitt. Det bores intenst etter olje, som en mener det finnes enorme forekomster av utenfor Sør-Øst Asia kysten.

HVEM TJENER PÅ USAs KRIGFØRING?

Den amerikanske soldaten som hadde vært i Vietnam, skjønte ikke hvorfor han måtte drepe og se kamerater bli drept. Titusener av amerikanske soldater har mista livet i Vietnam. Langt flere har kommet hjem som invalider, narkotikavrak, med ett eller annet men som har merka dem for livet. Når de kommer hjem er det vanskelig eller umulig å få jobb. Flere millioner er arbeidsløse i USA. På grunn av de enorme utgiftene til krigen, blir det amerikanske folket ramma av store skattebyrder. Amerikanske fabrikker har vanskelig for å få solgt varene sine, da folk ikke har råd til å kjøpe dem. Protestene mot krigen i Vietnam, for negrenes rettigheter o. l. blir slått ned av politi- og militærstyrker, eller harde og urettferdige fengselsdommer. De store selskapene, krigsindustrien f. eks. hører inn kjempeprofitter⁵ men pengene kommer ikke til USA og skaffer flere arbeidsplasser og høyere lønner der. De

investeres⁶ heller i Latin-Amerika Asia eller andre steder hvor det er stor fortjeneste å hente. Investeringer f. eks.

Latin-Amerika gir en amerikansk imperia- list fire ganger så stor fortjeneste, som investeringer i USA!

HVORDAN FIKK VI IMPERIALISME?

I åra før 1900 hadde det vært stor konkurranse mellom de nye fabrikkene som skjot opp som paddehatter den gangen. Mange land i Europa forvandla seg fra land som først og fremst ernærte seg av jordbruket til land som var dominert av industriproduksjon. Men fordi det ble alt for mange fabrikker som produserte samme slags vare og så lave priser på varene på grunn av konkurransen, var det stadig kriser og konkurser for de som eide fabrikkene. Derfor begynte de å samarbeide for å unngå konkurransen, for å regulere vareproduksjonen og holde prisene så høyt at de kunne sikre profitten sin. De som samarbeida utkonkurrerte de som sto aleine og greide seg bedre gjennom krisene. De ble stadig større ved å kjøpe opp eller bli kvitt konkurrentene sine. Omkring år 1900 fikk vi monopoler, selskaper som kontrollerte produksjonen,

markedet og prisene i deler av landet i hele landet eller i flere land.

Men når monopolselskapenes fabrikker ble utvida og skulle produsere stadig mer, måtte de få stadig mer råvarer. Råvarer som ikke fantes i landet måtte skaffes i koloniene eller andre imperialistiske stater. Kjempeindustrien økte også vareproduksjonen slik at den ikke kunne få solgt alle varene i landet hvor de ble produsert. Det måtte selges en masse varer i koloniene og andre land, markeder for varene ble livsnødvendige.

IMPERIALISME RAMMER OGSÅ FOLKENE I VESTEN

De store kapitalistene tjener enorme summer på utbyttinga av arbeiderne. Det er stort behov for disse pengene i de imperialistiske landa sjøl. Tenk f. eks. på USA, verdens største imperialistiske land. Her har vi de største kapitalistene. Her har vi også kjempestore slumområder i de store byene og mange millioner arbeids-

John Carlos og Tommy Smith demonstrerer mens den amerikanske nasjonalsangen spilles. Imperialismen rammer også folkene i de imperialistiske landa. Særlig negrene i USA er hardt undertrykt.

løse. Millioner av unge er avhengige av narkotika, og i byer i USA er det kvartaler med opp til 100 000 mennesker som er alkoholister. Kort sagt det finnes veldig oppgaver og det eneste som mangler for å få hjulene i gang er penger. Men blir kapitalistenes fortjeneste brukt til å bygge levelige hus for befolkningen i slummen eller sykehus? Eller til å sette igang nye fabrikker som kunne produsere nødvendige goder for folk og få bort arbeidsløsheten osv? Nei! Pengene blir tatt ut av landet og investert f.eks. i Afrika. Sjøl om det er igjen få kolonier i dag, er svært mange land i den tredje verden avhengige av de imperialistiske statene. Men ved at imperialistene kontrollerte og utnyttet andre land, ble det

opprør i disse landa, f.eks. i Latin-Amerika. Imperialistene har sikra interessene sine, ved å bygge opp et militært maktapparat mot opprør. Men folket i Vietnam og andre land har vist at imperialismen må og kan bekjempes.

U-HJELP NY FORM FOR IMPERIALISME

Det ble på grunn av motstanden etter hvert umulig for imperialiststater å holde landa i Afrika og Asia nede som kolonier av gammel type. Utviklingshjelp (U-hjelp) ble opprinnelig lansert av radikale mennesker som et slags motstykke til imperialismen. Tanken var at en skulle hjelpe landene.

Imperialistene har etter hvert tatt over

u-hjelpen og driver den for å kunne fortsette sin undertrykking. Denne nye formen for imperialismen ytrer seg på mange måter. Felles for dem alle er at lånene eller »hjelpen» enten direkte benyttes til å tjene de store monopolene i vest (pengene må brukes til kjøp av de og de varene) eller indirekte ved at u-landas regjeringer blir avhengige av de utenlandske lånene og blir tvunget til å åpne grensene for de vestlige monopolene og deres investeringer.

**SOVJET – KINA,
IMPERIALISME – SOSIALISME
»STORMAKTENE«**

Er det størrelsen på et land som

bestemmer om det er imperialistisk eller ikke? Er det USA, Sovjet og Kina som trekker i trådene og bestemmer over de små landas politikk, for å tjene sine egne såkalte stormaktsinteresser?

Vi har sett at USA som »den frie verdens beskytter» har herjet i stor stil etter 2. verdenskrig. Da folket tok makta i tsarens Russland gjennom oktober-revolusjonen i 1917 begynte det å bygge det sosialistiske Sovjet-Samveldet. Sovjet-Samveldet var ryggraden i kampen mot den tyske fascisismen⁷ før og under 2. verdenskrig. Men seinere har vi sett en reaksjonær⁸ endring i Sovjets politikk, f. eks. gjennom invasjonen i Tsjekkoslovakia i 1968. SUF(m-l) stempla (1968)

Unge tsjekkiske patrioter demonstrerer med sitt nasjonalflagg foran en brennende sovjetisk stridsvogn.

Sovjet-Samveldets endra politikk som sosial-imperialistisk. Sovjet-lederne drev en »sosialistisk» politikk i ord, men i handling en imperialistisk politikk.

Folkerepublikken Kina tar kraftig avstand fra supermaktenes (USAs og Sovjets) forsøk på å dominere verden. Folket i Kina har vel gitt det beste eksemplet på at det er mulig å kaste ut imperialismen og bygge opp landet sitt ved egne krefter.

Men hva er det som skiller Sovjet og Kina? Hvordan kan vi hevde at Sovjet-lederne fører en imperialistisk politikk.

NEDKJEMP DE AMERIKANSKE AGRESSORENE⁹!

Det kinesiske folket vet hva imperialismen er, at den er barbarisk og grusom. I 1930 og 40-åra måtte folket i Kina føre en daglig kamp, en frigjøringskrig mot først japansk og siden amerikansk imperialismen og deres kinesiske medhjelpere. I dag har Kina i hovedsak kvittet seg med u-landas nød, og landet kan hjelpe andre folk ut av imperialistenes favntak.

Mao Tsetung, formann i Kinas Kommunistiske Parti (KKP), sier i 20. mai-erklæringa (1970) at hovedårsaken til de aggresjonskrigene som er ført etter 2. verdenskrig er den amerikanske imperialismen. Men folket i forskjellige land har ført revolusjonære kriger for å nedkjempe imperialistene. Hovedårsaken til at vi ikke har fått en 3. verdenskrig retta mot Sovjet eller Kina, er den vellykkete kampen mot USA-imperialismen som har fått for store vansker og motstand. Folkerepublikken Kina ser det som *den viktigste oppgaven* for verdens folk i dag, at alle som kan enes *fører en felles kamp*, for en dag å kunne vinne en endelig seier over den amerikanske

imperialismen.

KONSEKVENT STØTTE TIL VERDENS FOLK

Det kinesiske folket ytte store ofre, for å hjelpe Korea mot amerikansk invasjon og dominans¹⁰ i begynnelsen av 1950-åra. Frigjøringskampen i Indo-Kina, Palestina eller f. eks. i det sørlige Afrika får ei ekte og betydelig støtte fra Kina. Kineserne har på alle måter til lands og til vanns, sendt forsyninger til Nord-Vietnam, trass i intense angrep fra amerikanerne under blokaden. Sovjet derimot har ikke våget å bryte blokaden¹¹, trass i at de disponerer flere minesveipere nær Nord-Vietnam. På internasjonale kongresser om handel og miljøvern har Kina stått fram som hovedtalsmann for landa i den 3. verden. På alle mulige måter forsøker Kina å styrke båndene mellom folk og nasjoner i deres kamp mot den felles fienden, USA-imperialismen. På den andre sida har Kina diplomatiske forbindelser med imperialistiske land for å utnytte sin styrke til å øke motsetningene mellom USA og andre imperialistiske land, slik at USA-imperialismen isoleres og svekkes mest mulig.

Kina ser det som spesielt viktig at handel og kontakt med andre land ikke brukes til å dominere dem, men at den bygger på jamnlikhet og gjensidig fordel. Kina har ikke oppretta militære baser i andre land. Kina har ikke interesse av å føre krig med andre land. I imperialistiske eller reaksjonære land må folket i første rekke sjøl føre kampen for frigjøring fra undertrykkinga.

SOVJET, ET IMPERIALISTISK LAND

Krustsjov som tok makta i Sovjet etter Stalins død, brukte makta si for å

Mao Tsetung og Nguyen Con, medlem av sekretariatet i Vietnams arbeiderpartis sentralkomite. Kina her gjort sitt ytterste for å hjelpe Vietnams folk.

gjenopprette utbytting og undertrykking i Sovjet. Dette har Sovjet-lederne avslørt gjennom sin utenrikspolitikk og økonomiske problemer. Den siste fem-årsplanen ble ikke oppfylt på flere punkter, og russiske eksperter mener sjøl at de ligger urovekkende langt etter USA i produksjon av olje, naturgass, elektrisk kraft, kjemiske produkter og særskilt datamaskin-teknologi.

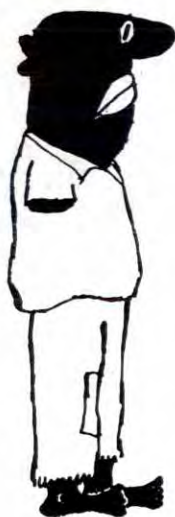
UTBYTTINGSHJELP

Gjennom såkalt hjelp til land i Nord-Afrika, Midt-Østen og Asia, forsøker Sovjet-lederne å binde dem på hender og føtter. I handelen med u-landa skaffer Sovjet seg råvarene det mangler og et overskudd som var 6,5 milliarder kroner i 1970. Dette overskuddet står i motsetning til det underskuddet russerne har i handelen med de vestlige landa. Med en

A L
AF

(De no

Etter at Krustsjov tok makta i Sovjet etter Stalins død, fikk utenrikspolitikken en helt ny karakter....

viss rett kan en derfor si at u-landa er med på å gjøre det mulig for russerne å kjøpe så meget høyt utviklet maskinelt utstyr i vest, dette er utstyr som er helt nødvendig for den sovjetiske teknologiske utvikling. U-hjelpen har for Sovjet-lederne mer og mer blitt et økonomisk virkemiddel. Den sikrer dem råvarer de mangler, som olje, tinn, gummi osv. Fra Midt-Østen har det f. eks. kommet mye olje, som betaling for lån. Dessuten sikrer russerne seg muligheter for å få avsetning på sine egne varer og kunne konkurrere med f. eks. USA, sjøl om de russiske varene kvalitetsmessig er dårligere. Spesielt Romania, Jugoslavia og Albania har reagert på stormaktspolitikken til Sovjet, og Sovjet-ledernes ønske om ensidig å diktere betingelsene for samarbeid.

INDIA – ET EKSEMPEL PÅ UTBYTTING FRA SOVJETS SIDE

I India har Sovjet-lederne store økonomiske interesser. Indias grense til Kina og sentrale posisjon i Asia gjør også landet til en viktig samarbeidspartner på andre felter. I India kontrollerer Sovjet nå:

25 % av elektrisk kraft-produksjon

30 % av jern og stålindustrien

25 % av aluminiumsindustrien

35 % av oljeforedling

50 % av oljeindustrien

75 % av elektromotorindustrien

85 % av produksjon av tunge maskiner

Sovjet kjøper 75 % av Indias ull og 95 % av juten til priser langt under verdensmarkedets og selger maskiner og utstyr til priser langt over. 80 % av militære utrustninger India har kjøpt er russisk. Dette er alt annet enn samarbeid ut fra prinsippet om jamnlighet og gjensidig fordel. Men sjølsagt er avtalene

til hjelp for det reaksjonære regimet i India i dets kamp for å undertrykke folkelige opprør og underlegge seg land-områder som Øst-Pakistan (Bangla Desh).

RUSSLAND – SUPERMAKT

Et annet og påtrengene tegn på Sovjet-ledernes imperialismisme er bruken av militærapparatet. I Øst-Europa har Sovjet-tropper stadig øvelser i forskjellige land akkurat som NATO-tropper som invaderte Nord-Norge under øvelsen Strong Express like oppunder folkeavstemninga i år.

»Russerne ser det som sin rett å kunne seile på de dype havene og de kommer til å hevde den ennå mer i de kommende årene. Moskva skjuler ikke samtidig sin strategiske¹² interesse av å utøve sin rett til å beskytte sine voksende handelsinteresser utenlands.» (Far Eastern 12/71) Russernes framgangsmåte begynner å bli mistenkelig lik amerikanernes. Som imperialister er Sovjet-lederne kommet i den situasjon at de forsøkte å holde tilbake nasjonale frigjøringskamper, som f. eks. frigjøringskampen i Kambodsja under ledelse av Sihanouk, og istedet styrker enheten med andre imperialister.

USA OG SOVJET ARM I ARM

Som disse eksemplene har prøvd å vise, så er den handa Sovjet-lederne rekker ut til u-landa lite pen. Som en imperialistisk makt har Sovjet som USA interesse av å bevare det imperialistiske verdenssystemet og slå ned på folkelige opprør.

De sovjetiske lederne ser USA og Sovjet som to supermakter som har delt verden mellom seg og har kontroll over sine områder. Ingen av supermaktene er foreløpig sterke nok til å knekke den andre, derfor kappes de bare om mindre

land og fordeler.

Gjennom arbeidet for all-europeisk sikkerhetspakt hvor Sovjet, Vest-Tyskland, Frankrike og England får avgjørende innflytelse samarbeider Sovjet med europeiske imperialister, for å skape en militær-orden som mer effektivt kan undertrykke opprør i Europa. Sovjet får da større muligheter til å trekke tropper fra Øst-Europa og rette dem mot Kina. Kina er et eksempel for verdens folk, som gjør hver dag utrygg for sosialimperia-

listene.

EN LITEN NASJON KAN VÆRE SJØLBERGA

Vi har sett at det imperialistiske systemet er årsaken til nøden, rovdriften på ressurser og de krigene som rammer verdens folk. Men kan vi nedkjempe imperialismen? Kan et lite land som river seg løs fra imperialistenes klør stå aleine? Vil det ha ressurser og muligheter til å bygge et samfunn som er fri for imperialistenes undertrykking og ut-

plyndring.

ALBANIA – ET ÆRERIKT EKSEMPEL

Albania er et land som har vist at det er mulig. Under 2. verdenskrig befridde det albanske folk landet sitt fra tyske og italienske fascister ved egen hjelp. Men Albania sto da og like etter 2. verdenskrig i fare for å bli innlemma i en storserbisk union, under Jugoslavias kontroll. Men med støtte av Stalin og Sovjet kunne albanerne i 1948 bryte 25 avtaler med Jugoslavia. Disse skulle regulere nesten

hver eneste del av samfunnsutviklinga. Gjennom dette bruddet tok Albania et nytt skritt mot sjølstendighet. Flere skulle følge. Etter Stalins død i 1953 begynte den sovjetrussiske politikken å følge nye linjer. Khrustsjov arbeidet for å legge alle sosialistiske stater under russisk ledelse, ikke for å hjelpe dem, men for å utnytte dem. På en konferanse i 1960 forsøkte de russiske lederne å isolere Kina, men møtte avgjørende motstand fra Albanias leder, Enver Hoxha. Neste år

brøt Albania med Sovjet, som brukte økonomiske og militære trusler for å tvinge sin vilje på Albanerne. I 1968 gikk de ut av Warszawa-pakten, Øst-Europas NATO. I dag står Albania utafor makt-blokkene og de økonomiske blokkene i Europa, et land så stort som Hedemark fylke, men det står på egne bein!

EN RØD KLUT FOR IMPERIALISTENE

Det fantastiske er at i 1965–70 så økte nasjonal-inntekten med 11 % pr. år. Taktene i økninga er dobbelt så stor som i USA eller Sovjet. I en FN-oversikt for et par år sida ble det fastslått at Albania var det landet som hadde størst vekst. I industrien er veksten 16,6 % pr. år. Og denne veksten kommer ikke et mindretall til gode. Lønnsøkninga spises ikke opp igjen av økte skatter og priser. Prisstigning forekommer ikke. Husleia utgjør 2 % av lønna, i Norge kanskje 30–40 %! Forholdet mellom høyeste og laveste lønn er som 3:1. Arbeidsløshet finnes ikke. Dette kan skje fordi folket styrer sjøl. Det tar sjøl avgjørelsene om hvordan landet skal bli. Albanerne vil utvikle landet sitt i hovedsak med egne krefter, derfor er de langt på vei sjølberga med forbruksvarer og viktige råvarer. Landet er sjølsagt trua av angrep utenfra, men hele folket er mobilisert til å kunne delta i forsvaret av landet.

Albania er et sosialistisk fyrstårn i Europa, som viser veien bort fra samfunn med urettferdighet og nød, bort fra en verden med krig til en verden slik vi ønsker den en dag skal bli.

NORGE – ET FRITT LAND?

Kampen mot norsk medlemsskap i EEC, har preget diskusjonene om politikk i Norge de siste to åra. Mange har forstått

at imperialismen ikke »bare» er noe som amerikanerne bedriver i Vietnam, men at imperialistene truer alle verdens folk og land, også Norge. Denne truselen er i dag først og fremst retta mot vår nasjonale sjølstendighet. De vest-europeiske monopolene ønsker råderett over Norges ressurser og det norske folket. Det er nødvendig å kjenne fienden vår, EEC.

HVORDAN OPPSTO EEC?

Etter krigen lå Europa i ruiner, mens USA var sterkere enn noengang. USA sprøyta milliarder av krigsoverskuddet sitt inn i Europa i form av Marshall-hjelp og lån. De ønska Europa som kapitalistisk markert og kontroll over det. Men de europeiske monopolene som reiste seg etter krigen, ønsket ikke noe diktat fra USA, de ville herske sjøl.

Men de led av to svakheter: for det første hadde de tapt store oppland under krigen. For det andre var monopolene i i USA vokst dem aldeles over hodet. De amerikanske monopolene hadde et hjemmemarked (innen USAs grenser) med nærmere 200 millioner innbyggere og enorme ressurser. For å bøte på svakhetene sine danna Vest-Tyskland, BeNeLux-landa, Frankrike og Italia derfor Kull- og Stålonionen i 1952. Kull og stål er grunnlaget for all industri. Sterkt stålmonopol var derfor det første skrittet. De svakeste kullgruvene ble radert bort. Hele distrikter i Belgia og Italia ble uten arbeid.

Men industrien i Vest-Europa fortsatte å vokse og svelle ut over sine landegrenser. Samtidig møtte den et stadig sterkere press fra de amerikanske monopolene. I 1958 ble så EEC, det europeiske økonomiske fellesskapet danna.

HVEM TJENER PÅ EEC?

»Fellesmarkedet tjener den europeiske industrien som basis og eksersisplass for den internasjonale konkurransekraft.» Walter Hallstein EECs »grunnlegger».

Romatraktaten gir monopolene fritt spillerom innen EECs grenser. De er verna mot utenlandsk konkurranse med tollmurer. De kan selge varene sine uten hindringer til en befolkning på størrelse med USAs. De kan plassere kapitalen sin der de får høyest fortjeneste og flytte arbeidskrafta dit.

Hele EEC er bygd opp for de store. Kommissjonen er det organet som utformer EECs politikk. Den består av EECs fremste eksperter. Eksperter for hvem?

Presidenten i Kommissjonen heter Mansholt og kaller seg sosialist. Han innrømmer at: »På den annen side har storindustrien, de flernasjonale sel-

skapene, en enorm makt i Europa. De bestemmer hvor industri skal nedlegges og hvor den skal opprettes. Ingen kan influere på dette. . . Dette er nødvendig om industrien skal konkurrere med tilsvarende industri i USA, Sovjet og Japan.»

EEC er ikke noe annet enn et lykkeland for monopolkapitalistene, et redskap for familiene Krupp, Rotschild og Flick til å bli enda rikere og unngå å bli spist opp av familiene Rockefeller, du Pont og Watson i USA.

VEST-TYSKLAND OG DET FJERDE RIKE

Da EEC ble danna, var Frankrike den sterkeste makta. Franske interesser trakk det lengste strået når viktige saker skulle bestemmes. Siden vokste de tyske monopolene mye raskere enn de franske.

Politisk har dette gitt seg utslag i at

Den tyske monopolkapitalens behov er de samme i dag som for 30 år siden, råstoffer, og markeder. Hitler brukte tanks for å bygge sitt stortyske rike. Brandt forhandler for å skape et forenet Europa. Men hva vil skje hvis planene om EEC som en statsdannelse med egen hær under tysk ledelse blir en realitet, og flere land enn Norge nekter å bli med?

"U-HJELP"

EEC driver aktiv U-hjelp.

Brandt har overtatt etter de Gaulle som EECs sterke mann. De sterke vest-tyske monopolene som står bak ham er de samme som før løfta Hitler til maktens tinder. Sjøl om de har tatt på seg det demokratiske slippet denne gang er målet det samme som før.

EEC ER IMPERIALISME

Vest-Tyskland er i alvorlig beit for råvarekilder. De må importere all olje, 96 % av jernet, 88 % av blyet osv.

Samtidig har tyskerne voldsomt behov for sikre områder å investere i. Bare i 1970 plasserte tyske finansfyrster 35 milliarder kr. utenlands.

De vil altså utvide EEC, og EEC vil ha flere lydige u-land å herske over. EEC-landa er gamle koloniland. Men i dag er det bare de assosierte franske kolonilanda EEC har noen særlig kontroll med. Blii Storbritannia og seinere Portugal og Spania med sine kolonier, medlemmer vil EECs kolonier øke betydelig.

EEC OG USA

Som imperialistisk makt er EEC enda underlegen USA, men i den siste tida har konkurransen mellom EEC og USA blitt hardere. Likevel måtte EEC hjelpe USA ut av valutakrisa.¹³ Det måtte de fordi USA som en handlekraftig stat med et militærapparat står fremst i forsvaret av det imperialistiske systemet i verden. EEC må først bli en Europa-stat med felles økonomisk politikk og utenrikspolitikk og med en Europahær. Det er nettopp slike planer EEC har. Storbritannias statsminister Heath var på besøk i Norge og understreka da viktigheten av at EEC talte med en stemme. Willy Brandt har uttalt at han ser det som logisk at vi får en Europa-hær. En slik hær kan brukes mot folket i EEC-landa, til undertrykkelse av EECs kolonier og i verste fall, i krig mot Sovjet eller USA.

HVA HAR NORGE SOM EEC VIL HA?

Under 2. verdenskrig var Tyskland svært interesserte i Norge, da landet har viktige naturressurser som kan nyttes i krigsproduksjon. I løpet av et år produserer Norge (1969):

Svovelkis: 766 000 tonn, Koppermalm: 55 000 tonn, Nikkelmalm: 5100 tonn, Blymalm: 7000 tonn, Sinkmalm: 21 500 tonn, Molybdenmalm: 480 tonn, Titanmalm: 490 000 tonn.

Mosteparten av disse malmene går til eksport, og noen av dem, (særlig molybden, titan og svovelkis) er strategisk viktige. Fossekraften er også en svært viktig naturressurs. Mye av den brukes til å utvinne råaluminium av aluminiumsmalm (bauxitt). Norges produksjon av råaluminium var i 1969 på hele 1,4 mill. tonn.

Enda viktigere vil oljen bli. Bare ett av

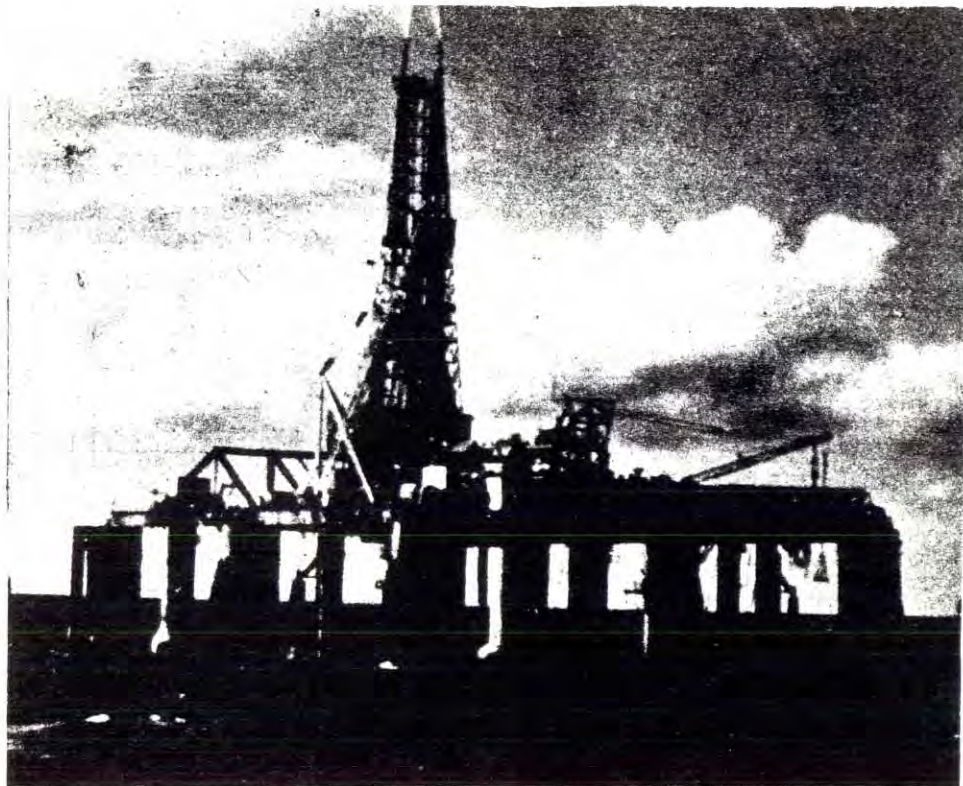

Tyske tanks på parade. Hvem skal de brukes mot?

feltene i Nordsjøen (Ekofiskfeltet) vil trolig kunne produsere mere enn 30 mill tonn olje pr. år, og dette vil virkelig monne for Vest-Tyskland. (Vest-Tyskland importerte 84 mill. tonn olje i 1968). Ennå er letinga etter olje bare så vidt begynt. Norge vil sjølsagt også bli et marked for tyske og andre EEC-produkter. Ved at Norge blir nært knytta til EEC er det også lettere å kontrollere oljekildene i Nordsjøen militært.

HVA MED USA-IMPERIALISMEN?

Da USA øste inn sine Marshall-milliarder i Europa etter 2. verdenskrig, var Norge en av mottakerne. Arbeiderpartiregjeringa og Haakon Lie «sikret» at Norge ble bundet til USA, ved å selge rettigheter til norske råvarer og annen produksjon. I de siste tiåra har amerikanske storkonserner kjøpt opp aksjene i norske selskaper, og i noen

Hva har Norge som EEC trenger?

tilfeller deltatt i starten av nye. USA er det landet som har størst økonomiske interesser i Norge. USA hadde i 1957 aksjer for 52 mill. kroner og i 1966 for 282 mill. kroner. EEC-landa hadde i 1957 for 151 mill. kroner og i 1966 for 154 mill. kroner. Og EFTA-landa (Sverige, Danmark, England, Sveits) som vi er nær bundet til økonomisk: i 1957, 117 mill. og i 1966, 446 mill. I alt økte utenlandske interesser fra 369 mill. i 1957 til 955 mill. i 1966. Og da hadde USA 30 % av utenlandske aksjer. I dag seks år etter må en regne som sikkert at disse tallene har økt. USAs interesser er sterkest i bergverksdrift, elektronisk industri, olje og bensinomsetning. Dette

er viktige og profittinnbringende næringer. Profitten blir dessuten på forskjellige måter brakt ut av landet, slik at den ikke blir skattelagt eller bundet til Norge.

NATO – GOOD HEART

Da Norge ble bundet til USA økonomisk gjennom Marshall-planen i 1947 fulgte snart ei militær binding gjennom medlemsskap i NATO i 1949. Atlanterhavspakten (NATO) ble danna etter amerikansk initiativ og med tilslutning fra omtrent de samme landa som fikk Marshall-hjelp (Vest-Europeiske). Militærvesenet er blitt kraftig utbygd i medlemslanda. I 1949 var NATO-krigsmaskinen først og fremst tenkt retta mot Sovjet-

samveldet, som viste folket veien til sosialisme ut av USA-imperialismens fangarmer. Pakten retta seg sjølsagt også mot folk i medlemslanda som protesterte mot USAs diktat. Også den gangen var motstanden i folket stor, men vi hadde ingen folkeavstemning, og godt utbygd motstandsorganisasjoner. Det ble i NATOs formålsparagraf sagt at militærpakten skulle verne om demokratiet i medlemslanda. Men i 1952 ble diktaturet Portugal, med sine barbariske kolonikriger, medlem. I medlemslanda Hellas og Tyrkia er det oppretta fascistiske diktaturstyrrer, ved hjelp av NATO og spesielt USA. Norge har delvis protestert, men uten at det har hatt noen avgjørende innflytelse. »Demokratiene» i Vest-Europa: Frankrike, Vest-Tyskland, England, som er og vil bli ledende i EEC, har ikke funnet det nødvendig å beklage ei slik utvikling i NATO-land.

Gjennom Good Heart øvelsen som ble gjennomført i Norge i all hemmelighet i 1971, fikk vi avslørt at NATO truer oss. Denne øvelsen var retta mot fagorganiserte, studenter, skoleelever, SUF(m-l) og FNL-grupper som i Trondheim hadde vært særskilt aktive. Disse skulle anses som indre fiender som saboterte forsvaret av landet.

NORSKE SKOLEBØKER ER IMPERIALISTVENNLIGE

NATO-medlemsskapet har ført til at norske skolebøker blir fylt med reklame for USA. Her er ett eksempel (finn andre sjøl og diskuter dem i klassen din). Boka inneholder engelske og amerikanske tekster til bruk i gymnasets første år og tilsvarende trinn, den heter Cross Currents I og er redigert av Lars Aslaksrud. Under dekke av begreper som »nøytral»,

bt
nato confidential a-150 exercise
good heart
1 intet aa melde
2 int (et), suf og fnl grupper agiterte for
streik flere steder særlig i trondhjem og
namsos for oeyeblikket uro i havneomr og
sit-downstreiker ved bedrifter i trondhjem
særlig utsatt er trondheim mek verksted,
marienborg jv-erksted marienborg, nth nlht.
agitasjon muligens aarsak til svakt oppmoete
ved hngr i/r 12, hvavn 124 melder sjikane,
ukvemsord, sneballkasting mot hv-posten,
n.s.b melder svikt i oppmoete blant tog-
personalet.
3 politiet i aalesund har arrestert en del
personer mistenkt for sabotasje. uvanlig in-
teresse for depoter i aalesund, i molde mis-
lykket forsøk paa sprengning av ferjeleie.
mange arrestasjoner
exercise exercise exercise
noa
bt

Teksten til en telex-melding vi har kopi av. Et klart bevis på at NATO forbereder seg på å slå ned opprør i medlemslandene.

»objektiv» og »upartisk» ble boka godkjent av Kirke- og Undervisningsdepartementet i juli 1970.

Vårt eksempel er hentet fra side 181. Vi treffer en langhåret collegestudent som forteller om en bussreise der han ble sittende ved siden av en soldat. »... denne soldaten så ut som stjernen fra en Hollywood-film. Han hadde store renskårede trekk og så godt ut i uniformen. Da la jeg merke til medaljen og den grønne bereten (lua) ... Han var en av hærens elitesoldater, med i The Green Berets.»

Etter hvert begynner disse to å snakke med hverandre, og vi får inntrykk av at militærtjeneste i Vietnam er noe av en hestekur for amerikansk ungdom — spesielt de med fett hår, lærjakke og mistillit til forsvaret. Det stigende antallet

deserteringer,^{1,5} ordrenekting og mord på amerikanske offiserer skulle nå være bevis på det motsatte.

Samtalen fører til at studenten innser nødvendigheten av å bekjempe FNL. Blant annet følgende utsagn fra soldaten virker overtalende: »Forstår de (det amerikanske folket) ikke hva Viet-Cong (FNL) ville gjøre dersom de fikk makta. Jeg har sett landsbyer etter at de har vært der. Hvorfor forstår ikke folk hva som egentlig foregår?»

Det er nokså mange som vet hva som foregår, det viste det tidligere sersjant R. Ray fortalte tidligere i heftet. Det har de voldsomme anti-krigsdemonstrasjonene i USA vist. Det forstår en når presidentkandidaten McGovern går inn for at fredsforslaget som FNL støtter, blir grunnlaget for fred i Vietnam. Det som står i skoleboka er en dårlig skrøne som skal lure folk.

NORSK UTENRIKSPOLITIKK JATTER MED IMPERIALISTENE

Hvordan har den norske regjeringa stilt seg til Vietnamkrigen? Den har gjort positive ting som å anerkjenne Nord-Vietnam og gi hjelp. Men samtidig har regjeringa forbindelser med Saigon-juntaen, gir den like mye pengestøtte som FNL og Nord-Vietnam får. Protestene mot folkemordet i Vietnam er svake, USA brennmerkes ikke som angriperen. Ledende sosialdemokrater som Håkon Lie og tidligere utenriksminister Halvard Lange har gitt sin støtte til USA. Da det skulle dannes en solidaritetskomite for Vietnams folk i 1965, sendte Håkon Lie et skremselsbrev til AP-lag og fagforeninger om at komiteen var »kommunistisk», en dekkorganisasjon for å bryte forbindelsene med USA osv.

Arbeiderpartiets utenriksminister Lange

sa i Stortinget i 1965 om at USA var i Vietnam: »I dette standpunkt ligger det ikke noen mangel på forståelse for den utakknemlige oppgave, som Amerikas Forente Stater så å si er blitt påtvunget av historiske omstendigheter i retning av å ivareta sikkerhetspolitiske hensyn i mange deler av verden og ofte i situasjoner en bare står overfor valg mellom i seg selv utilfredsstillende alternativer.» Om FNL uttalte Lange i 1965: »En organisasjon som baserer sin virksomhet på systematisk terror mot sivilbefolkningen fortjener ingensomhelst anerkjennelse.» På Landsstyremøtet i Arbeiderpartiet er det i de siste åra stadig vedtatt uttalelser om solidaritet med Vietnams folk, men når det kommer til stykket blir det en blass solidaritet, som blir ufarlig for USA. Kommer vi inn i EEC blir vår utenrikspolitikk enda sterkere underlagt imperialistisk diktat.

NORSKE IMPERIALISTER

Samtidig må en ikke glemme at vi her i Norge har egne imperialister som sikler etter land i den tredje verden de kan gjøre store penger i. Et eksempel på hvordan Norge følger i andre imperialistiske staters kjølvann, er Indonesia. I 1965 ble Sukarno styrtet og over 500 000 kommunister og andre progressive ble slaktet ned, med støtte fra USA. Det ble innført regler som styrker utenlandsk kapitals makt i landet, og på den måten regner det herskende regimet med utenlandsk våpenstøtte i en nødsituasjon. Det er inngått en spesiell investeringsavtale mellom Norge og regjeringen i Indonesia. En representant for norske forretningsfolk på reise i Sørøst-Asia uttalte til Orientering: »Ellers er Indonesia og Malaysia med sine enorme rikdommer gunstige land for norske

konsern å etablere seg i. Dette at man ryddet vekk alle kommunister i Indonesia for noen år siden, løste en masse problemer når det gjalt å stabilisere de politiske forholdene i landet.» Det opplyses videre at lønningene er et vesentlig moment når det gjelder lønnsomme investeringer. I dag er de 40–60 øre pr. time! I Indonesia har bl.a. P.T. Guru fabrikker som produserer emballasje, etablert seg med hjelp bl. a. Den norske Creditbank og Landsbanken (som DNA-toppene styrer). I Malaysia har jo Viking A/S tenkt å etablere sin fottøyfabrikk, derfor nedlegger de arbeidsplasser i Askim. De norske skipsrederne har seilt inn bra med penger i Sørøst-Asia og har på UNCTAD-konferansen motarbeida u-landas krav om å få bygge opp sin egen handelsflåte. U-landa har 7 % av verdens

handelsflåte. Men hele 55 % av de varene som fraktes på skip, fraktes fra u-land. Dette gir u-landa store mer-utgifter og profitter i lomma på norske skipsredere. Blir vi noen gang medlemmer i EEC får skipsrederne ekstra støtte til sine krav om at U-landa må holde seg bort fra skipsfarten, og ekstra støtte til å sikre sine interesser i den tredje verden.

KAMP MOT IMPERIALISMEN

Imperialistene kan virke fryktinn-
gytende og usårlige, men erfaringene fra
kampen mot tysk og japansk imperialisme
i 2. verdenskrig, Kinas frigjøring eller det
vietnamesiske folkets vellykka kamp viser
at det nytter å kjempe. Det har de klart
ved å samle alle patriotiske og progressive
krefter til en bred nasjonal enhetsfront,

grunnlagt på en fast allianse mellom bønder og arbeidere og alle andre som har villet motsette seg imperialistisk undertrykkelse.

Men det er ikke nok å ha folk, når USA bomber og bruker militærapparatet for å kue folket, må det sjøl ta til våpen for å forsvare seg. Pasifisme¹ eller bønnen om fredlige midler er blitt prøvd, men imperialistene er ikke snille. De kan kjøpe folk til å slåss for seg. Derfor må folket bygge sin egen hær for å forsvare seg. Men aksjoner som flykapringer, bombeattentater som dreper vilkårlig og andre liknende elite-terror-aksjoner som f. eks. den under Olympiaden skader bare folkets kamp.

Vietnameserne ser sin kamp som en del av den kampen folk i hele verden, må føre mot imperialismen. Kampen i Vietnam svekker USA-imperialismen og er derfor ei hjelp for oss. Vårt solidaritetsarbeide støtter vietnameserne og gir deres kamp større muligheter til å vinne framgang.

I Vietnams Arbeiderpartis Historie peker de vietnamesiske marxist-leninistene på, hvor avgjørende det er at et kommunistisk parti står i spissen for folkets kamp. Det har gjennom å bruke marxismen-leninismen, arbeiderklassens og folkets erfaringer gjennom hundre år, kunnet analysere situasjonen og finne fram til den beste måten å kjempe på.

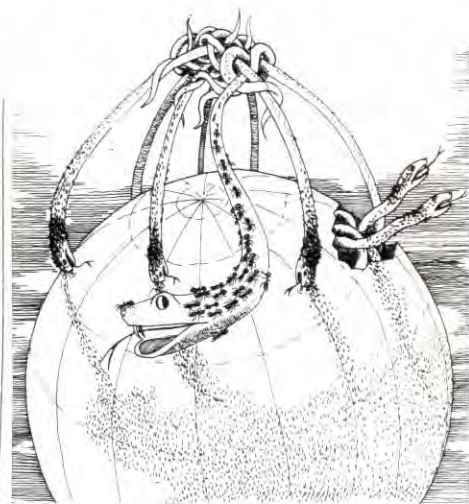
VÅR KAMP

Skal vi kunne oppnå frihet fra undertrykking og utbytting må vi bli kvitt alle folkefiendtlige krefter i verden. Vi veit at storkapitalen i Norge undertrykker oss, vi blir nekta å holde politiske streiker og demonstrasjoner på skolen, historiebøkene er fylt med løgner, alt blir så dyrt at pengene våre ikke strekker til,

foreldrene våre blir utslitt på arbeidsplassen sin, eller staten, regjeringa og kapitalen forsøker å tvinge oss inn i EEC.

Vi må kjempe mot den norske monopolkapitalen. Vi veit også at den norske monopolkapitalen undertrykker folk i andre land. Borregård har etablert seg i Brasil og tjener store penger på billige råvarer og arbeidskraft. De norske skipsrederne tvinger u-land til å sende varene sine på norske båter til høye priser. Vi må bekjempe den norske imperialismen og solidarisere oss med de folkene som den undertrykker og utbytter.

Vi veit at vi blir trua av EEC- og USA-imperialismen, vi må føre en kamp for nasjonal sjølstendighet og mot imperialistenes diktat. Vi veit at f.eks. sosial-imperialismen, den engelske imperialismen, den japanske, tyske, amerikanske, svenske imperialismen utbytter og undertrykker andre land. Vi må solidarisere oss med f.eks. Vietnams folk,

*Er det nok mauer kan de spise en orm.
Er folkehæren sterk nok slår den
imperialismen.*

Irlands folk, folka i de portugisiske koloniene og andre steder.

Skal vi oppnå en fri verden og et fritt Norge, et sosialistisk Norge, må vi slåss sammen med verdens folk.

De imperialistiske maktene holder sammen mot oss, for å knekke og holde nede vår kamp, de er ikke interessert i at det imperialistiske systemet skal bryte sammen.

VI SLÅR IKKE I BLINDE

Skal vi kunne lykkes i kampen, må vi ha en klar analyse av fienden vår. I dag er EEC en viktig trusel mot oss. Derfor må vi bruke mye krefter på å bekjempe EEC-medlemskap, da det har avgjørende betydning for om vi skal kunne bekjempe dyrtida, reallønnssenkninga, avfolkinga av bygdene osv.

Ser vi på situasjonen i verden i dag, er det USA-imperialismen som er den største fienden for verdens folk, derfor må hovedoppgava være å knuse USA-imperialismen. Det vietnamesiske folket retter i dag de hardeste slaga mot den. Derfor er det svært viktig at de får all den støtte det er mulig å yte dem, og det er viktig å forene så mange som mulig i arbeidet for å yte denne støtten. Men samtidig glemmer vi ikke folket i Irland eller det palestinske folkets frigjøringskamp. Imperialistene gjør hva de kan for å knuse den.

FRAM FOR REVOLUSJONEN I NORGE!

Både folket i vårt eget land og folkene i de fleste landa i verden er underkuet av imperialistene. I dag står de sosialistiske landa Kina, Albania og Nord-Vietnam som lysende eksempler for alle som forstår at imperialismen må bekjempes for folkene i hele verden kan bli fri. Et

sosialistisk Norge vil være et mektig slag mot verdens imperialismen. En revolusjon i Norge vil gjøre det mulig for det norske folket å trygge sin tilværelse, og den vil frigjøre enorme krefter i kampen mot imperialismen. Vi oppfordrer deg derfor til å slutte opp om SUF(m-l), bli medlem hos oss og gå i spissen for å reise ungdommen til kamp for revolusjonen og mot imperialismen.

Hvis du vil lese mer om imperialismen anbefaler vi:

Heftet »For et fritt Norge»

Lenin: Imperialismen.

Dessuten anbefaler vi deg å lese Solidaritetsskomiteen for Vietnams blad »For Vietnam» og

Palestinakomiteens blad »Fritt Palestina».

Disse forklaringene er ikke vitenskapelig riktige, de gir bare ideer om hva som menes med begrepet.

1. imperialismen – den høyest utviklede formen for kapitalisme som kjennetegnes ved at monopolkapitalistene sender deler av profitten til andre land (særlig med billigere arbeidskraft), videre at de tiltvinger seg kontroll over andre lands råvarer samt sikrer seg kontroll over større områder for å få solgt varene sine. For å tvinge gjennom en slik politikk brukes gjerne militær makt fra imperialistenes side.

2. offensiv – angripende
3. voldsapparat. Statens voldsapparat er politiet, militærvesenet og rettsvesenet. Skolens voldsapparat er parader, gjensitting, vakta som passer på at du ikke går ut i friminuttene osv.
4. konsekvens – resultatet av noe
5. profitt Fortjeneste som kapitalistene får av arbeidernes arbeid.
6. investere. Kapitalistene plasserer penger i fabrikker, maskiner, varer, osv. for å tjene mere.
7. fascisme – det mest brutale og utilsørte diktaturet som monopolkapitalistene må ty til når de ikke har andre muligheter til å holde folket nede.
8. Reaksjonær er en som hele tiden motarbeider framgang for folkets sak.

9. agressorer – (i denne forbindelse) angriper.
10. Dominans – overtak, avgjørende innflytelse over.
11. blokade – med makt forhindre et land å få forsyninger fra andre land.
12. strategi – viktig langsiktig målsetning.
13. Valutakrise oppstår det når forholdet mellom valutaene (pengeverdien) til vestlige land forandrer seg mye.
14. Konsern større sammenslutning av bedrifter som lager forskjellige varer.
15. desertering. Når soldater stikker av fra hæren de hører til.
16. pasifisme – er imot all bruk av vold.

INNHOOLDSTEGNELSE

Hvorfor krig	s. 3
1. verdenskrig	s. 3
2. verdenskrig	s. 4
USA-imperialismen blir mektigst	s. 4
Hvorfor frigjøringskriger mot imperialistisk undertrykkelse	s. 5
Hvem tjener på USAs krigføring?	s. 6
Hvordan fikk vi imperialismen?	s. 7
Imperialismen rammer også folkene i vesten	s. 7
U-hjelp ny form for imperialismen	s. 8
Sovjet–Kina, imperialismen–sosialisme, »stormaktene»	s. 9
Nedkjemp de amerikanske agressorene!	s. 10
Konsekvent støtte til verdens folk	s. 10
Sovjet, et imperialistisk land	s. 10
Utbyttingshjelp	s. 11
India – et eksempel på utbytting fra Sovjets side	s. 13
Russland – supermakt	s. 13
USA og Sovjet arm i arm	s. 13
En liten nasjon kan være sjølberga	s. 14
Albania – et ærerikt eksempel	s. 15
En rød klut for imperialistene	s. 16
Norge – et fritt land?	s. 16
Hvem tjener på EEC?	s. 17
Vest-Tyskland og det fjerde rike	s. 17
EEC er imperialismen	s. 18
EEC og USA	s. 19
Hva har Norge som EEC vil ha?	s. 19
Hva med USA-imperialismen?	s. 19
NATO – Good Heart	s. 20
Norske skolebøker er imperialistvennlige	s. 21
Norsk utenrikspolitikk jatter med imperialistene	s. 22
Norske imperialister	s. 22
Kamp mot imperialismen	s. 23
Vår kamp	s. 24
Vi slår ikke i blinde	s. 25
Fram for revolusjon i Norge!	s. 25

KJØP OG LES HEFTENE:

DE KAN BESTILLES HOS OKTOBER, BOKS 8379, HAMMERSBORG
OSLO 1

SAMMEN MED DET HEFTET DU NÅ HAR LEST UTGJØR DE
MATERIALET TIL SUF(m-l)s NYE

GRUNNSIRKEL

ØNSKER DU Å DELTA PÅ EN SLIK SIRKEL, BØR DU HENVENDE
DEG TIL NÆRMESTE SUF(m-l)-LAG ELLER SKRIVE TIL SUF(m-l),
BOKS 33, TÅSEN, OSLO 8